

Barri jueu amb la nostra nova amiga Lluna. Girona.

Un cop allí, vam saludar a Ana Francis, Sergio, Mª Rosi i Sebastià, que també estaven allí passant el cap de setmana. Feiem molt de goig tots mudats asseguts a la taula fent un brindis per Girona i, conforme va dir Carles, per molts anys que puguem reunir-nos allí.

Vam menjar un suculent menú que Sandra ens havia preparat, vam comentar cada lloc que havíem visitat i vam riure amb les anècdotes d'Ana. Molt amablement, Carles, Sergio i Ana després d'un cubateta i d'acomiar-nos de Sandra, la seua germana Mª Rosi i el nostre amic Sebastià, ens van portar altre cop a Lloret per a l'endemà seguir amb el nostre viatge.

Eixa nit ens tocava fer maletes altre cop, ja que era l'última nit que féiem a Lloret, però encara ens quedaven coses bones, com conèixer Girona i passejar pel llac de Banyoles (sense ofegar-nos).

Un cop esmorzats i les maletes carregades a l'autobús, vam eixir cap a Girona. Pel camí, Raül m'informava de quin tipus de vegetació compona el paisatge gironés: pins llargs que han repoblat els homes, altres de copa redona que han nascut al llarg del temps,

carrasques, oliveres, ametllers, etc... i, sense adonar-nos, ja hi érem a la capital.

Vam creuar pel pont de Sant Feliu el riu Onyar i vam admirar les seues cases construïdes als darrers temps de l'edat mitjana, vam seguir per l'església de Sant Feliu fins arribar a la Catedral amb l'escalinata de 90 esglaons. Els vam pujar per visitar-la i els vam baixar per anar als banys àrabs, l'església de Sant Pere de Galligant i els jardins del Passeig de la Muralla. Vam seguir passejant pel Call o barri jueu format per costeruts carrerons fins arribar pel carrer Argenteria a la Rambla de la Llibertat on vam parar per fer un refresquet.

Per uns moments, Raül, amb el plànol de la ciutat a la mà, em va fer de "guia", per a no perdre'm, arribar a l'autobús i anar ara a Banyoles.

Ja acabant les nostres excursions, em falta contar-vos l'experiència al llac. A les 12 del migdia vam pujar al vaixell que, en mitja hora, ens passejaria per tot el llac amb ànecs, aigües netes i cristal·lines, gent practicant l'esport del piragüisme i altres vaixellets amb parelletes d'enamorats. Hi ha també una part del llac separada amb unes boies on la gent pot fer-ne ús de piscina per a prendre el bany o nadar. Per una de les voreres apareix una ermita molt afamada pels enllaços matrimonials que té al llarg de l'any.

Agraint-nos la confiança demostrada accedint a la volteta i desitjant-nos molts anys de vida per a recordar-ho, vam descendre la rampeta del vaixell tornant a terra.

Estimats lectors, que açò ja s'acaba. Només em queda dir-vos que després de tornar a Lloret per dinar, vam moure amb l'autobús altre cop per arribar a casa vora les 8 de la vesprada.

Una vegada més, reconec que tinc sort, molta sort, per poder viatjar. Hem gaudit de molt bon oratge i cada vegada la companyia és millor.

FINS UNA ALTRA....

Aigües netes i cristal·lines al llac de Banyoles.